

OD GRIZAČA DO MUCKA

Poučna zgodba o srčnosti, vztrajnosti in ljubezni na homeopatski način

Albino in prelepega aljaškega malamuta Ajka sem srečala, ko sta naletela na veliko težavo v medsebojnem odnosu: Ajk si je priboril prvo mesto v krdelu kar z zobmi. Na skrbnico je prvič zarenčal že pri treh mesecih, ko protestov pasjih nadebudnežev običajno ne jemljemo preveč resno. Pri devetih mesecih je skušal svoj protest izraziti z ugrizom med poukom v pasji šoli. Ko je inštruktor Ajka nadvse grobo kaznoval, se je položaj samo še zaostroval. Albina, ki je izkušena skrbnica te malce bolj zahtevne pasme, se je odločila, da tako ne gre več in poiskala mojo pomoč.

Prva srečanja so bila podobna odstiranjem številnih tančic, za katerimi se je skrivala Ajkova hiperaktivna, včasih zmedena, a kljub vsemu zelo mehka narava. Albina se je učila skupaj z Ajkom, kako pritegniti pasjo pozornost in nenasilno obvladati psa. Težave so se pojavljale pretežno v družbi tujih ljudi, ko je Ajk postajal nestrpen in po določenem času tudi grozeč, včasih pa je zaradi pretiranega veselja in iskanja pozornosti koga tudi podrl na tla. Stanje in čakanje je bilo zanj nesprejemljivo, saj je začel vleči za povodec in se zaletavati v skrbnico. Večkrat ob različnih priložnostih je Albino zgrabil za roko, včasih prav nič nežno.

Z Albino sva najprej ugotovili, da je potrebno do potankosti izpiliti vaje pozornosti in nagrajevati res le pravilno Ajkovo vedenje. Pri tako dominantnem psu si popuščanja enostavno ne gre privoščiti, hkrati pa je Albina začela z dajanjem kombinacije Bachovih cvetličnih izvlečkov božjega drevca (Holy) in nedotike (Impatiens). Božje drevce učinkuje na »prepirjive« pse, ki izsiljujejo pozornost ali se odzivajo na izgubo vodilnega položaja v krdelu z neposlušnostjo, nezaupanjem, kljubovanjem, muhavostjo. Med indikacijami za uporabo tega izvlečka je tudi ugriz skrbnika ali renčanje nanj. Božje drevce pomaga tudi pri psih, ki gojijo sovraštvo do točno določenih oseb ali živali. Vse naštetu me je prepričalo, da je izbira izvlečka pravilna. Nedotiko pa predpisujemo psom, ki so nepotrpežljivi, razdražljivi in se težko zberejo, da bi sodelovali z vodnikom. Za Ajka je bil ta izvleček še posebej primeren zato, ker je bil izrazito nemiren ob pomanjkanju zaposlitve in Albinine pozornosti. Te pa je potreboval zares veliko. Na sprehod sta se odpravila dvakrat dnevno, Ajk pa je popoldne nosil še pasji nahrbtnik, ki zahteval še več njegove energije in pozornosti. Vaje, ki smo jih delali skupaj, je vzel za svoje šele, ko je Albina zamenjala vrsto pasjih piškotov tako, da je tudi Ajk vedel, da bo zaslužena nagrada zares slastna. Med obema sprehodoma se je Albina posvečala učenju trikcev, ki so Ajka še dodatno zaposlili, naučili sva se tudi nekaj masažnih dotikov po metodi TTOUCH. Vse oblike prisile pa sva za čas terapije (pa tudi sicer) ukinili. Poleg Bachovih kapljic je dobival še homeopatski pripravek Stramonium, ki ga predpisujemo grizačem.

Ker sva se z Albino redno srečevali in hodili z Ajkom na skupne sprehode, nekajkrat tudi z enim od mojih psov, sva lahko res dodobra razčlenili vse možne dogodke, ki bi lahko vplivali na spremembo v Ajkovem vedenju, saj v začetku svoje prevlade ni izražal z agresijo. Albina je ugotovila, da se je agresija z renčanjem pričela nedolgo po cepljenju proti steklini. Tega je bil Ajk deležen pri treh mesecih in pol. Neželene učinke cepljenja sva torej začeli odpravljati s homeopatskima pripravkoma Thujo in Lyssinom v visokih potencah.

Temeljno vodilo najine prevzgoje je bilo, naj ima Ajk le prijetne izkušnje in odlično nagrado za dobro opravljene naloge, ker pa je bila Albina že večča dela s klikerjem, sva tudi tega vključili v delo. Združili sva kliker, nagrado in glavnik, ki je bil še vedno Ajkov »sovražnik«, posledično pa tudi Albinina roka.

Po petih tednih je Albina sporočila, da je Ajk krasen kuža, kadar sta sama. Doma je poslušen, uboga ukaze in ne izsiljuje več. Več negativnih dogodkov pa se zgodi, kadar gre Albina z njim v družbo, ki Ajkovega vedenja ne odobrava. Tudi to stran družabnosti sva v pogovoru

razčistili tako, da je Albina odšla z njim na izlete bolj samozavestno, saj mu vse bolj zaupa. Prav tako je prevzela nadzor in ga zmore ustaviti tudi, ko je v bližini divjad ali drug podoben izziv.

Po treh mesecih je Albina sporočila, da jo je Ajk prijetno presenetil s svojim novim obnašanjem. Konec tedna sta imela obiske iz tujine, med drugimi odraslimi tudi trije otroci, stari osem, enajst in trinajst let. Pričakovala je težave, vendar se ni nič zgodilo takega. Ajk se je pustil crkljati, božati, česati in tudi ležali so na njem ali ga jahali. Seveda je bila Albina ves čas poleg. Ob odhodu se kar niso mogli ločiti, pa tudi Ajk je hotel z njimi v avto. Res je bila presenečena nad njegovim prijaznim vedenjem.

Preteklo je skoraj pet mesecev, ko se je Albina spet oglasila z lepo vestjo. Opisala je enega zadnjih skupnih sprehodov v družbi prijateljev. Na začetku je bil Ajk privezan, ko pa so zapustili vas, je prosto tekal. Srečali so nekaj kužkov in več ljudi, ki so tekli ali kolesarili. Nobenega problema ni bilo. Prijatelji so bili presenečeni, ker se Ajk ni v nikogar zapodil ali koga oblajal. Ob srečanju z drugim psom Albina zdaj uspe preusmeriti njegovo pozornost in ugotavlja, da so priboljški Ajku več vredni kot mimooidoči pes. Prijatelji so Ajka toplo pohvalili, ker se je tudi do njih obnašal zelo lepo. Albina pravi, da se je oborožila s potrpljenjem in ji uspeva, da ga motivira ter, da je zelo pozoren do nje. Prijetno je presenetil tudi veterinarja ob cepljenju, saj je bil Ajk med pogovorom miren in je svojo Albino ves čas gledal. Celo veterinar je zatrdil, da ne vidi velikokrat tako pozornega psa.

Najbrž ni potrebno posebej poudarjati, da se neskončno veselim našega bližnjega skupnega sprehoda, ki ga načrtujeva z Albino.

Mojca Sajovic